

Ὁ Κύριος τῆς δόξης
κατήλθε ἐπὶ γῆς,
καὶ ἦρθε γιὰ νὰ φέρῃ εἰρήνην τῆς ψυχῆς.

Ποιός ἔχει τὴν σοφία
νὰ δῇ τὴν διαφορά,
καὶ ἔτσι ν' ἀποφύγῃ ἐχθροῦ τὴν συμφορά.

Παγίδα ἔχει στήσει,
σέ ὅλους πανικό,
ἐνῶ ἡ λύσις εἶναι νὰ τρέξῃς στὸν Χριστό,

πού ἔπλασε τὸν κόσμον
καὶ κάθε μιά ψυχή,
καὶ θέλει νὰ τὴν φέρῃ στὴν Θεία Του αὐλή.

Ἀγάπα τὸν Σωτῆρα
μέ ὅλη τὴν καρδιά,
προσκύνησε Σταυρό Του μέ φόβο καὶ χαρά,

μέ φόβο γιὰ τίς πράξεις
δικές σου τίς κακές,
καὶ μέ χαρά μεγάλη διὰ τίς δωρεές.

Διότι σοῦ χαρίζει
συγχώρηση Χριστός,
ὅταν ἐσύ μπροστά του δακρύσῃς ταπεινῶς.

Καὶ γνώριζε πὼς εἶναι
πραγματικό κακό,
ἂν ἔργα πού 'χῃς κάνει ἀρέσουν στὸν ἐχθρό.

Ἄν εἶσαι ἀπὸ κείνους
πού ζοῦν γιὰ τὸν ἐχθρό,
ἐχθρός ψυχή σου στέλνει στὸν πύρινο βρυγμό.

Αὐτός πού ἁμαρτάνει,
καὶ δέν μετανοεῖ,
ἐχθροῦ τὰ ἔργα πράττει· πῶς λύτρωση θὰ βρῇ;

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

Γι' αυτό και ἐπιτρέπει
Θεός εἰς τόν ἐχθρό,
καταστροφές νά φέρη, κακό θανατικό,

διά νά καταλάβῃς
πρὶν φύγῃς ἀπ' τή γῆ,
τόν τρόπο ν' ἀποφύγῃς ἐχθροῦ τήν φυλακή.

Ἐάν τήν ἀμαρτία
ἐσύ ἀποστραφῆς,
κατά τοῦ διαβόλου θά εἶσαι νικητής.

Δικαίωμα δέν θά ᾿χη
κανένα ὁ ἐχθρός,
ἐάν μετανοήσῃς, θά καίγεται αὐτός.

Ἐνόσω ἀμαρτάνεις,
σέ σέρνει τό κακό
καί ρίχνει τήν ψυχή σου σέ τόπο σκοτεινό.

Ἐάν, λοιπόν, ἀλλάξῃς
δικό σου σκεπτικό,
καί ἔχῃς τόν Χριστό μας ζωῆς σου ὁδηγό,

θά καταλάβῃς τότε
πώς ὄλ' εἶν' ἀπλᾶ,
ἀφοῦ Θεός τά πάντα κι ἐμᾶς μᾶς κυβερνᾶ.

Καί ἄν στόν κόσμο
ἔχῃ δικαίωμα αὐτός,
ὁ πλάνος, ὁ ἀλήτης, ὁ κάκιστος ἐχθρός,

τό ἔχει πάρει μόνον
γι' αὐτούς πού κατηγεῖ
νά πράττουν ἀμαρτίες μολύνοντας τήν γῆ.

Τήν γῆ τήν ἔχει πλάσει
ὁ Ἅγιος Θεός·
δικαίωμα δέν ἔχει κανένα ὁ ἐχθρός.

Κι ἂν παίρνη ἐξουσία
στήν γῆ καί κυβερνᾷ,
Θεός τό ἐπιτρέπει, καί δές το καθαρά.

Ἐάν ἐσύ πιστεύης
στόν Ἅγιο Θεό,
κανείς δέν θά μπορέση νά κάνη σου κακό·

Θεός σέ προστατεύει,
ὁ μόνος Βασιληᾶς.
Ἀνατολή καί Δύση καί Νότος καί Βορρᾶς,

δικά Του εἶναι ὅλα,
κι Αὐτός σέ κυβερνᾷ,
ἐάν ἐσύ Τοῦ δίνης τόν νοῦ καί τήν καρδιά.

Δικό σου εἶναι χρέος
Αὐτόν νά ἀγαπᾷς,
καί μήν φοβᾶσαι τότε ἐχθροῦ τᾶς συμφοράς.

Διότι κυβερνάει
τά πάντα ὁ Θεός,
γι' αὐτό καί μήν φοβᾶσαι τό ἄγριο θεριό.

Ἀρρώστειες ὅταν φέρνη,
φρικτό θανατικό,
σέ κάτι ἀποβλέπει τό πονηρό θεριό.

Μήν πᾶς στήν ἐκκλησία,
σοῦ λέει παρευθύς,
καί ἔτσι τάχα τότε ἐσύ θά διασωθῆς.

Τό ἴδιο εἶπε τότε
στήν Εὔα ὁ ἐχθρός,
Θεόν ἂν παρακούση, θά γίνη σάν Θεός,

Ποιός λόγος ὅμως βγῆκε
μετά ἀληθινός;
Ὁ Κύριός μας εἶναι ὁ μόνος Ἀγαθός.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

Δέν θά πεθάνης, εἶπε
στήν Εὐά ὁ ἐχθρός,
καί πίστεψε στὸν πλάνο, πού εἶναι πονηρός.

Ἐάν θά παρακούσης
δική μου διδαχή,
τόν θάνατο θά εὕρης, Θεοῦ ἢ συμβουλή.

Μά δέν ἀκούει Εὐά
Θεοῦ τήν ἐντολή,
καί θάνατο εὕρισκει γιά τήν παρακοή.

Τό ἴδιο δέν συμβαίνει
σέ κάθε ἐποχή;
Θεοῦ θά ὑπακούσης ἢ τοῦ ἐχθροῦ βουλή;

Αὐτά πού θά προτείνῃ
ὁ δόλιος ἐχθρός,
αὐτός πού τά πιστεύει, δέν σκέπτεται ὀρθῶς.

Ὁ Κύριος μᾶς δείχνει
τί εἶναι ὁ ἐχθρός
ὅτι γεννᾶ τό ψέμμα, μᾶς λέγει ὁ Χριστός.

Σέ ὄλους τό προλέγει
ὁ Ἅγιος Θεός,
κανείς νά μὴν πιστεύῃ τί λέει ὁ ἐχθρός.

Διότι κάθε λόγον
τόν λέει πονηρά,
γιά νά σ' ἐξαπατήσῃ καί βάλῃ στήν φωτιά.

Διάκριση θά ἔχῃς
νά βρίσκῃς τό σωστό,
ταπείνωσῃ ἂν ἔχῃς καί λογισμό ὀρθό.

Καρδιά πού καθαρίζει
ὁ Ἅγιος Θεός,
σ' αὐτήν καί φανερώνει τό ἅγιό Του φῶς.

Ἐάν ἐπισκιάση
τό φῶς τό θείκó,
τήν πλάνη φυγαδεύει καί πάθος πονηρό.

Ἡ κάθε ἐργασία
πού κάνει ó ἐχθρός,
μέσα στό σκότος εἶναι, γιατί ἔναι πονηρός.

Κανείς πού ἀμαρτάνει,
δέν θά ἔπεφτε σ' αὐτό,
ἄν ἔβλεπε τί εἶναι νά πράττης τό κακό.

Γι' αὐτό καί εἶναι σκότος
τό ἔργο τοῦ κακοῦ,
καί σκότωσης καρδίας καί σκότωσης τοῦ νοῦ.

Σέ κάθε μιά καρδία
πού θά ἔρθη Φῶς Χριστοῦ,
ἀπλώνεται ἡ χάρις, ó νόμος Ἰησοῦ,

καί φεύγει κάθε πλάνη,
διότι μέσ στον νοῦ
δέν ἔμπορεῖ νά ἔρθη τό σκότος τοῦ ἐχθροῦ.

Καί κάθε ἀμαρτία,
τεχνάσματα ἐχθροῦ,
μπροστά μας ξεπροβάλλουν ὡς πνεῦμα τοῦ κακοῦ.

Ἄν ὅμως δέν προστρέξης
στόν λόγο τοῦ Χριστοῦ,
πῶς σύ θά διακρίνης τήν πλάνη τοῦ ἐχθροῦ;

Παγίδες πάντα στήνει
στόν ἀφελῆ λαό,
μέ νάρκη ἀθείας φονεύει τό μυαλό.

Δημιουργεῖ ἀντάρα,
σάν λύκος νά κρυφτῆ,
τό θυμα του ν' ἀρπάξη, πού δέν θά τον ἰδῆ.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

Γι' αὐτό τήν ἀθεΐα,
πορνεία καί χασίς,
τό ὄπιον τοῦ νοῦ σου, σέ πείθει νά δεχθῆς.

Καί τότε σάν ἀράχνη
πού θῦμα της κρατᾶ,
καί σένα θά σέ δέση μ' ἀόρατα δεσμά.

Διότι ποιάν ἀξία
μεγάλη τῆς ψυχῆς
ποτέ θά ἐκτιμήσης, ἂν ὑποδουλωθῆς;

Γιά ποιᾶ ἐλευθερία
ποτέ θ' ἀγωνισθῆς,
ἐάν διά τήν σάρκα σύ ἔμαθες νά ζῆς;

Καί ἔτσι κατορθώνει
τήν γῆ νά κυβερνᾶ,
ναρκώνοντας τό πνεῦμα, παγώνοντας καρδιά.

Πολέμους ἐτοιμάζει
λαῶν ἐπί τῆς γῆς,
γιά ὅλους νά πετύχη νά εἶναι δυστυχεῖς.

Δημιουργεῖ διχόνοιες
καί σύγκρουση πολλῶν,
γιατί χαρά του εἶναι ἡ θλίψη τῶν λαῶν.

Τό αἶμα ὅταν τρέχη
δική του ἡ χαρά,
αὐτόν αὐτό τόν τρέφει, ἀνθρώπων συμφορά.

Διότι μῖσος ἔχει
καί φθόνο φοβερό,
φθονεῖ καί τούς ἀνθρώπους, φθονεῖ καί τόν Θεό.

Ἐσύ πού δέν πιστεύεις
Θεόν ἀληθινό
καί Κύριον τῆς δόξης τόν Ἰησοῦ Χριστό,
παγίδα θ' ἀντικρύσης, καί πίσω σου γκρεμός.

Ἀγάπη ἐάν ἔχης
καί πίστη στόν Θεό,
ταπεινώση βαθεία, συντριβεις τόν ἐχθρό.

Ἐάν μετανοοῦσαν
οἱ ἄνθρωποι, εὐθύς
ἀτμός, καί θά χανόταν ἡ πᾶσα του ἰσχύς.

Γι' αὐτό μὴν φοβηθοῦμε
τά ὄπλα τοῦ ἐχθροῦ·
τόν καίει ἡ ἀγάπη ἀνθρώπου ταπεινοῦ.

Ἄν μέσα σου εἰσέλθῃ
ἀγάπης ἢ ἰσχύς,
ἐχθρόν κι ἂν ἀντικρύσης, ἐσύ μὴν φοβηθῆς.

Διότι μῖσος ἔχει
κακία καί ὀργή·
πραότητα ἂν εὖρη, δέν ἔχει πιά ἰσχύ.

Τό θράσος κι ἂν τοῦ μείνῃ,
μά εἶναι καί δειλός
τήν ράχη του τήν σπάει ὁ Τίμιος Σταυρός.

Γι' αὐτό ἄς ἐνωθοῦμε,
μά γύρ' ἀπ' τόν Χριστό
τά κόμματα ἐνώνουν, μά γύρ' ἀπ' τό ἐγώ,

γι' αὐτό καί κομματιάζουν
ἀνθρώπους καί λαό,
ἐνόσω θά ἀρνοῦνται ἀγάπη στόν Θεό.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

Θεόν θά αγαπήσης,
έάν Τόν φοβηθῆς
καί κάθε έντολή Του μέ δέος έκτελῆς.

Διότι άπ' τόν φόβο
Θεοῦ τόν ιερό
γεννᾶται ἡ άγάπη στόν Ἰησοῦ Χριστό.

Τό άνθος ώριμάζει
καί δίνει τόν καρπό
γι' αυτό κι έσύ άν έχης τόν φόβο τόν άγνό

στόν Κύριο τῆς δόξης,
τόν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
θά φθάσης στήν άγάπη, θά δῆς τόν οὐρανό.

Ἄ φόβος σάν τό άνθος
προβάλλει ντροπαλά,
ώς ότου ἡ άγάπη κλειστῆ μέσ στήν καρδιά.

Χρειάζεται τό άνθος
νά φέρη τόν καρπό,
άποστολή του είναι τό τέλος τό καλό,

τοῦ Πνεύματος τό δῶρο
άγάπης άρετή,
ειρήνη και πραότης, ταπεινώσις πολλή.

Ἄνίσχυρο θά εἶναι
μπροστά σου τό κακό,
ταπεινώση άν έχης κι άγάπη στόν Θεό.

Όσο ἡ γῆ απέχει
άπό τόν οὐρανό,
τό έλεος θά εἶναι για σέ άπ' τόν Θεό.

Ἰσχύς και προστασία
και σκέπη και φρουρός,
θά εἶναι και για σένα ό Τίμιος Σταυρός.

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

Γιά ὄσους τοῦ Κυρίου
σημεῖο θά κρατοῦν,
ἀνίσχυρος θά εἶναι ὁ ἄγριος ἐχθρός.

Σημεῖο τοῦ Κυρίου
ὁ Τίμιος Σταυρός,
ἐχθρόν κατατροπώνει, γιατί σ' αὐτόν ὑψώθη

ὡς ἄνθρωπος ὁ Κτίστης,
ζωῆς ὁ Πλαστοουργός,
ὁ βασιλεύς τῆς δόξης, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Σταυρός θά προηγήται
ψηλά στόν οὐρανό,
ὅταν ἡ γῆ θά ἴδῃ τόν Ἰησοῦ Χριστό,

νά ἔρχεται καί πάλι,
μά πλέον ὡς Κριτής,
νά κρίνῃ τούς ἀνθρώπους ὁ μόνος Λυτρωτής.

Η ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΣΕ ΙΑΜΒΟ

ΠΟΙΝΗ ΚΑΙ ΠΟΝΟΣ

Ὁδύνη ἢ ἀπάντησις
στῆς ἡδονῆς τό πάθος·
ἡ κρίσις εἶναι δίκαιη· δέν πρόκειται γιά λάθος.

Θεός τά πάντα κυβερνᾷ
καί ὅ,τι ἐπιτρέπει
σέ κάθε λεπτομέρεια Αὐτός καί τό ἐλέγχει.
Ἐξίσταται ὁ ἄνθρωπος·
πῶς εἶναι δυνατόν
νά ἐπιτρέπη ὁ Θεός πολέμου τό κακόν;

Διότι εἶναι ὁ Θεός
ἀγάπη, ἀγαθότης,
μά νά πῶς ἐκατάντησε αὐτή ἡ ἀνθρωπότητα.

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΙΩΝ

**Αὐτός ὁ μόνος Ἄγαθός
καί Ἅγιος Θεός μας**
γιατί ἀφήνει δύναμη νά ἔχη ὁ ἐχθρός μας;

**Ποτέ δέν θέλει ὁ Θεός
νά γίνῃ τό κακόν·**
καί πῶς λοιπόν τό βλέπουμε νά εἶν' αὐτό παρόν,

στόν ἄνθρωπο, στόν κόσμο μας,
στή φύση καί στά ζῶα
στήν κάθε μιά ἀρρώστεια μας, μά καί σέ κάθε χώρα;

**Γιατί κακό ἀπλώθηκε
καί τώρα κυβερνᾷ,**
καί πῶς πολλούς ὠδήγησε σ' ἀμέτρητα δεινά;

**Δικαίως ὅλα γίνονται,
καί κάθε μιά ποινή,**
ἐπώδυνη ἀπάντηση σέ κάποια ἡδονή.

**Κι οἱ λέξεις μᾶς καθοδηγοῦν
τό νόημα νά βροῦμε·**
ἀπό τόν πόνο ἢ ποινή· τί ἄλλο πιά νά ποῦμε;

**Γιατί Χριστός ὑπέμεινε
τόν πόνο τοῦ Σταυροῦ;**
Οἱ λέξεις κι ἂν σιγήσουνε, οἱ πέτρες ὁμιλοῦν.

**Γιατί λοιπόν, ὦ ἄνθρωπε,
αὐτό στόν νοῦ δέν ἔχεις:**
Γιά σένα πάσχει ὁ Χριστός, καί σύ στά πάθη τρέχεις;

**Σέ πάθη τρέχεις ἡδονῆς,
σέ πάθη ἁμαρτίας·**
καί πῶς στόν νοῦ δέν ἔβαλες ἐσύ τάς τιμωρίας;

**Ἡ κάθε μιά παράβασις,
ἡ κάθε ἀνομία,**
συμφώνως μέ τό δίκαιον θά βρῆ μισθοδοσία.